

Tvůj nemocný, je dospělý člověk

Tvůj nemocný, je dospělý člověk (nechovej se k němu jako k dítěti). Pamatuji, není to tak dávno, kdy ses k němu jako k dospělému choval. Pouze nemoc ho zahnila do úzkých a uvrhla na lůžko. Uvnitř nejspíš zůstal uvažující člověk, nechovej se k němu jako k dítěti. Navenek se může zdát oslabený, ale uvnitř je nadále silný člověk, který bude uražen, pokud s ním jednat jako s dítětem. Naučte se trpělivosti-je to nejlepší lék na mnohé problémy. Tvůj nemocný má také stále stejné záliby, jaké měl před příhodou. Překvap ho, dones mu třeba jeho oblíbený časopis, knihu, vůni, prostě cokoli, co měl rád. Potěší ho to a uvidíš, že bude dělat také větší a rychlejší pokroky.

Moje zkušenost: Jak já nenáviděl dětský slabikář a podobné pomůcky. Mám dospělé chutě a chci dospělé pomůcky.

Hledej a najdi vzor pro svého nemocného

Moje zkušenost: Já chodím do nemocnic ve svém okolí a pomáhám lidem po CMP najít smysl života. Mám tu zkušenost, že nestačí jedna návštěva, ale potřeba je jich víc.

Když Tě Tvůj nemocný vyžene, nechce s Tebou mluvit nebo nemá zrovna náladu, nevzdávej to a choď za ním pořád dokola. Nikdy nevíš, co se mu děje v hlavě a jak těžké to pro něj je.

Jako by nemocný vnímal

To je strašně složité, vnímání – je potřeba jednat tak, jako by nemocný vnímal, on taky většinou vnímá. Jenom to neumí dát najevo. Zkoušejte s ním komunikovat, jak jen to půjde. Kývat hlavou, nebo si zahrajte na mrkanou. ANO – několik rychlých mrknutí NE zavřít oči a držet je chvíli zavřený. Zkuste to. Můžete svému nemocnému donést také fotografie, pomocí kterých může ukázat své přání. Cesty se vždy najdou, stačí jen chtít.

Mozek potřebuje čas

Když Vašemu blízkému se stane příhoda, jeho mozek utrpěl veliké trauma, z kterého se musí vzpamatovávat.

Můj mozek se vzpamatovával řadu týdnů ba měsíců.

Musíte si uvědomit, že po CMP potřebuje si mozek oddechnout. Protože mozek je to, co bylo postiženo. Ne ruka, nebo noha. Mozek. A on teď mnohem více odpočívá. Dejte svému nemocnému čas na pořádný odpočinek.

Moje vlastní zkušenost: když jsem se probрал z kómatu tak to trval měsíc, tak první rok jsem spal 12 – 16 hodin denně. A potřeboval to, můj mozek. I díky tomu jsem tam, kde sem.

Dopr.... slovo, které mi do standartní věty vpašoval mozek

Po příhodě se často stává, že se do řeči dostávají sprostá slova. Neopravuj svého nemocného a nezlob se za to na něj nebo se mu nesměj, on za to nemůže.

Má to ale logický základ. Z mozku vedou dvě cesty:

A/ je standardní cesta - obtížná

B/ emoční cesta – snadná ve které se schovali písničky a nadávky.

Protože je emoční cesta jednodušší, Tvůj nemocný občas používá daleko více sprostých slov než dříve. Nedělá to vědomě.